

גליון ע"ז
שנה ב'

פרשת קרח
תשפ"ב

כמה קשה היא המחלוקת !!! אש, פייער, לברוח !!!

מִיָּה קִשָּׁה מִיָּעֵשָׂה הַתְּחַזְקוֹת בְּעִבּוּדַת ה'... לע"נ מ"ה הרני אסן מירון ג' הרני אסן קרלין, ובל מרני ישראל

עולם המעשה בו מוטל על האדם למלא את תפקידו ויעודו. והעולם הבא לבדו הוא עולם הגמול, שם בלבד האדם מקבל את שכרו על כל מעשיו בעולם הזה, אם היטיב את מעשיו, זוכה הוא לכל טוב הצפון לצדיקים אשר עין לא ראתה, ואם רחמנא לצלן הרע את מעשיו, אין מרחמים בדין וצריכה נפשו להזדכך ביסורים, אבל כל עוני גמול הללו של שכר ועונש הינם רק בעולם הבא בלבד ולא בעולם הזה כלל, ולכן אף ג' עבירות חמורות, אין האדם אמור לבוא על עונשו כאן, בעולם הזה רק בעולם הגמול ימצו איתו את כל חומר הדין. אולם כאשר מתעורר קטרוג על האדם אזי מקבל את עונשו גם כן בעולם הזה, ועוון לשון הרע הוא זה שמעורר קטרוג על האדם וכיון שניתנה רשות למקטרג, כבר יש קטרוג על כל מעשיו של האדם ומענישים אותו גם על שאר עבירות שעשה ומגלגלים עליו את הכל.

בזה מבואר כי לעולם אין איסור לשון הרע חמור בעצמותו יותר מג' עבירות חמורות, רק שכל העבירות עדיין אינם יוצרים קטרוג על האדם להענישו כאן בעולם הזה, ואילו על ידי לשון הרע ורכילות, מחלוקת ושנאת חנם, יש קטרוג גדול בשמים וזה המביא לידי העונשים החמורים כל כך בעולם הזה, ולכן מחמת שעושה ויוצר כל כך הרבה קטרוג בעולם לכך מגיע לו עונש גדול.

ובזה יובנו ויתורצו כל השאלות, "כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לבין דין לדין", מי שעושה את הריבות הוא גורם לאותו ואת בנו, הוא גורם לכל חורבן הבית, הוא יוצר את כל האסונות, הוא יוצר את כל הקטרוגים. ולכן צריך בריה מחודשת מתחת לפני האדמה. כיון שהוא הורס את האדמה ולא נותן לחיות.

בזה מובן מדוע גם תינוקות בני יומם שלא טעמו טעם חטא נבלעו באדמה, כיון שנותן זכר למחרת ריב הרי נשאר הקטרוג. כעין מה שמצינו במחייית זכר עמלק שאפילו בהמה נצטוו להרוג שלא ישיא זכר, גם כאן תינוק או חפץ של קורח גורם ויוצר קטרוג.

א' גיט הארט
מאגזין חסידי
המגויס שטייט
"אוי לבנים"

תזכורת: לפני כשנתיים שהיה דבר כזה בשם 'קורונה' היה שני דברים שמאד הפריעו.

א] הבתי כנסת היו סגורים.

ב] לא יכלו לבקר את ההורים - וההורים מאד התגעגעו לילדים...

זועק הגה"צ ר' מיילך בידרמן שליט"א, הקב"ה רוצה לעורר אותנו; כבר 2000 (!!!) שנה שאני ככה, אוי לבנים שהחברת את ביתי, ואוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם...

צריך לזכור לבכות לזעוק ולהצטער בצער השכינה - והוא דינא דגמ' ונפקט בשו"ע בסיומן א' (!!!)...

אבא - בא הביתה... (טאטאלע קום שוין אהיים)...

נזכר באיזה תשוקה חיכינו אז שיתפתחו את הבתי כנסת, באיזה תשוקה לפגוש את ההורים, איזה געגעוע היה להורים שלא ראו את ילדיהם...

ובקרוב נזכה בעז"ה לגאולה השלימה אכ"ר...

כמה חמור המחלוקת

ביום של חטא העגל ירד מן - וביום של מחלוקת קרח ועדתו לא ירד מן - ללמדך מה חמור ממה (כניל)...

כתב השל"ה הקדוש לפרש בדרך רמז שמדבר בענין החורבן: כי יפלא ממך, אם יתפלא האדם על משפטו של הקב"ה, בין דם לדם, והיינו, דם חיה ועוף התורה מצוה לכסותו ואילו דם ישראל נשפך כמים ולא הובא לקבורה.

בין דין לדין, בבהמות התורה מצוה "אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד", ואילו עם ישראל, בניו של הקב"ה, נשחטים בנים על אבות וילדים רכים בחיק אמותם.

ובין נגע לנגע, בנגעים התורה אומרת להוציא את כל הכלים מן הבית לפני שהורסים ונותצים אותו, ואילו בית המקדש, מקום השראת השכינה בעולם, נשרף ונחרב כולו על כל כליו.

כל זה **כי יפלא ממך,** איך לא חס הקב"ה על כבודם של ישראל ועל כבוד ה' המחולל כך בגוים, בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע, **התשובה לכל זה אומרת התורה, "דברי ריבות בשערך" היינו כל המחלוקות ופילוג הלבבות ושנאת חנם,** הם אלו שגרמו לחורבן, ולכל הרעות והצרות שפקדו את עם ישראל. והפליאה קמה וגם ניצבה, אכן שנאת חנם הוא עוון גדול, אך מדוע כה חמור הדבר עד שאין משוא פנים בדבר כלל וגורם לצרות ועונשים כבדים שלא מצינו כמותם.

1. אחרון הפליאות, מה שאמרו חז"ל (ויקרא רבה כו, ח) "תינוקות שהיו בימי דוד, עד שלא טעמו טעם חטא היו יודעין לדרוש את התורה ארבעים ותשע פנים טמא וארבעים ותשע פנים טהור. והיה דוד מתפלל עליהם וכו', ואחר כל השבח הזה היו יוצאין למלחמה ונופלין, אלא על ידי שהיו בהם דילטורין וכו' - זה דואג ואחיתופל שהיו להוטים אחר לשון הרע וכו', אבל דורו של אחאב כולם עובדי עבודה זרה היו, ועל ידי שלא היו בהם דילטורין, היו יוצאין למלחמה ונוצחים.

דובר זה מופלא מאד, אכן גדול השלום ושנואה המחלוקת, אבל איך יתכן כי רק בכך תלוי הדבר אם נוצחין או מפסידים והלא מעלות עצומות היו להם כפי שהעיד עליהם דוד שהיו בהם תינוקות שלא טעמו טעם חטא והיו יודעים לדרוש את כל התורה, ואיך יתכן שבגלל המחלוקת הפסידו את כל אותם המעלות ולא היה בכח התורה להגן עליהם ומאיך, דורו של אחאב שלא היה בהם תורה כלל והיו עובדים עבודה זרה, בכל זאת היו נוצחים רק מפני מעלת השלום שהייתה בהם, כיצד ניתן להבין פשר דבר זה.

אומר הרב דרוק: **ונראה לומר בסייעתא דשמיא כל ענין זה על פי מה שכתב מן ה"חפץ חיים" בהקדמתו לספרו, וזה לשונו שם:** "ונראה פשוט שהטעם שהחמירה התורה כל כך בזה העוון משום שמעורר בזה הרבה את המקטרג הגדול על כלל ישראל, ועל ידי זה הורג כמה אנשים בכמה מדינות". ויעוין שם עוד מה שהביא בשם הזהור הקדוש.

ונראה ביאור הדברים, כי באמת כל המצוות שאדם עושה בעולם הזה, הגמול עליהם הינו רק בעולם הבא (עי' ירמיהו כב...) סדר הדברים בבריאת העולם היה שכאן בעולם הזה, הוא

בפרשה זו למדים אנו על ענין המחלוקת, כמה רעה היא וכמה חמור עונשה, וכדי להבין פרשה זו על בוריה יש לתמוה בה מספר תמיהות: (מתוך "אש תמיד", של מו"ר הרה"ג ישראל מאיר דרוק שליט"א)

א. משה אמור לקורח ועדתו לעיני כל ישראל: "אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני. ואם בריאה יבא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אותם ואת כל אשר להם ויירו חיים שאולה וידעתם כי ניאצו האנשים האלה את ה'".

מבואר כי עונשו של קורח היה צריך להיות על ידי בריאה מחודשת שנבראה לצורך זה להענישו על אשר העיז לחלוק על משה רבנו, וכן איתא במשנה (אבות ה, ו) "עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואלו הן, פי הארץ ופי הבאר" וכו'. ופירש הרע"ב שם "פי הארץ - לבלוע קורה ועדתו" הרי שהיה צריך להכין מששת ימי בראשית את העונש המיוחד הזה עבור קורח ועדתו.

והדברים תמיהים, מהו ההבדל בין עוון זה של קרח במה שנחלק על משה רבנו, לשאר כל העבירות ואפילו החמורות ביותר, שיש להם סדר מסויים וקבוע של עונשים, ומדוע דוקא על עבירה זו של המחלוקת אין עונש מסוים אלא צריך לברוא עבורה עונש מיוחד על ידי בריאה חדשה???

ב. עוד יש לתמוה דהנה על הפסוק (טז, כז) "ודתן ואבירים יצאו נצבים פתח אלהים ונשיהם ובניהם וטפם", כתב רש"י: "ונשיהם ובניהם וטפם - בא וראה כמה קשה המחלוקת, שהרי בירת דין של מטה אין עונשין אלא עד שיביא שתי שערות, וב"ד של מעלה עד עשרים שנה, וכאן אבדו אף יונקי שדים".

וכן בפסוק ל"ב - "ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש", כתבו המפרשים (אגן נזירא חזקוני) שאפילו נשיהם וטפם נבלעו באדמה. אלא שיש הרומב"ן חולק ואומר שלקרח לא היו בנים ובנות קטנים. וצריך ביאור, הלא בדת בין של מעלה אינם מענישים בעונשי שמים בפחות מגיל עשרים. (עי' בספר שמביא כמה ראיות מכל התורה כולה, כדי ה' הטובה עליו).

כמו כן יש לתמוה על עונש חמור זה שלא מצאנו עוד כמותו, עד כדי כך שגם הרכוש היה צריך להיבלע, וצריך להבין פשר חומרה גדולה זו.

ג. עוד תמוה האיסור המיוחד שאמר משה לישראל (פסוק טז) "סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל אשר להם פן תספדו בכל חטאתם".

וכי היכן מצונו איסור כזה של נגיעה, וכי טומאה יש כאן? איזה סכנה יש במה שרק היו נוגעים בחפציהם של הרשעים, עד כדי כך שיהיה הנוגע נידון כמותם כלשון הכתוב פן תספדו בכל חטאתם, והרי זה אומר דרשני.

ד. בגמרא (יומא ט: א) יאמר: "מקדש שני שהיו עוסקין בתורה ובמצוות וגמילות חסדים מפני מה חרב, מפני שהיתה בו שנאת חנם, ללמדך ששקולה שנאת חנם כנגד שלש עבירות, עבודה זרה, גלוי עריות ושפיכות דמים".

ויש לתמוה איך יתכן דבר זה, והלא ג' עבירות חמורות יש בהם כריזיות ומיתות בית דין, ואילו שנאת חנם לכל היותר יש בה איסור לאו שאין בו מעשה בכך שעובר על "לא תשנא את אחיך בלבבך", ואיך יתכן כי תהיה שנאת חנם שקולה בחומרתה כאותם ג' עבירות חמורות, איך אפשר להבין את זה?

ה. יתירה מזו, על הפסוק (ויברים ז, ח) "כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לבין דין לדין בין נגע לנגע דברי ריבות בשערך".

